

بررسی ارتباط بین رفتار تغذیه ای با نرخ باروری در اولین تلقیح در گاوهای هلستاین

مریم کریمی دهکردی^{۱*}، امیرحسین شاهینی^آ، پردیس بنی مهدی^۲

۱. استادیار گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

۲. دانشجوی دکترای عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

Ma_karimivet58@yahoo.com

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف ارزیابی تاثیر رفتار تغذیه ای بر میزان آبستنی در اولین تلقیح انجام پذیرفت. روش کار: به این منظور، ۹۷ راس گاو شیری چند شکم زاییده نژاد هلستاین از یک گاوداری صنعتی اطراف شهرکرد انتخاب شدند. برای تعیین اینکه آیا تغییرات در رفتار تغذیه ای می تواند برای تشخیص حیواناتی که در ریسک کاهش باروری هستند استفاده شود یا خیر، در این مطالعه حضور یا عدم حضور گاوها در جایگاه-های غذا خوری بلافاصله پس از هر وعده خوراک دهی برای گاوهای مورد مطالعه، در دوره انتقال از ۱۰ روز قبل تا دو هفته پس از زایمان مشاهده و ثبت گردید. در این مطالعه، حضور بر سر آخور یا نشخوار یا هر دو مورد، به یک معنی فرض گردید و گاوهایی که بر سر آخور نمی آمدند یا نشخوار انجام نمی دادند به عنوان گاوهای ولگرد مشخص شدند. در آنالیز آماری سه دوره زمانی تعیین گردید: ۱۰ روز قبل از زایمان (۱۰ روز تا ۱ روز قبل از زایمان)، هفته اول پس از زایمان (۱ روز تا ۷ روز پس از زایمان) و هفته دوم پس از زایمان (۸ تا ۱۴ روز پس از زایمان). اختلاف در دفعات حضور بر سر آخور یا انجام عمل نشخوار، بین گاوهای آبستن و غیرآبستن با اولین تلقیح به کمک روش آماری t.test آنالیز گردید. بحث و نتیجه گیری: نتایج نشان دادند که گاوهایی که با اولین تلقیح پس از زایمان آبستن نشدند تمایل به رفتارهای تهاجمی کمتری در محل نزدیک آخورهای غذاخوری داشتند و از جایگاه های غذاخوری بلافاصله پس از خوراک دهی یعنی زمانی که بیشترین هجوم گاوها به سمت آخور بود و تقریباً تمام جایگاه ها برای دسترسی به غذا اشغال می شد، دوری می کردند. این تحقیق برای اولین بار در ایران نشان داد که رفتارهای تغذیه ای ممکن است نقش مهمی در باروری گاوها در دوره انتقال داشته باشد.

کلمات کلیدی: رفتار تغذیه ای، آبستنی در اولین تلقیح، دوره انتقال

بررسی تأثیر بیهوشی عمومی با تیوپنتال سدیم بر بیان ژن آنزیم ایندول آمین ۲،۳ دی اکسیژناز در لکوسیت ها

علی رضا شهاب^{۱*}، صمد فراشی بناب^۲

۱. دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گرمسار، ایران

۲. دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

Alirezashahabdm70@gmail.com

مقدمه: در حال حاضر جراحی یکی از روش های درمانی برای برخی از بیماری ها محسوب می شود. استرس ناشی از انجام عمل جراحی می تواند در سرکوب پاسخ ایمنی فرد بیمار نقش داشته باشد. مطالعات اخیر نشان داده است متابولیت های مسیر کینورین در سرکوب پاسخ ایمنی نقش دارند. آنزیم اصلی کنترل کننده این مسیر ایندول آمین ۲،۳ دی اکسیژناز (IDO) می باشد. IDO یک آنزیم داخل سلولی است که تجزیه تریپتوفان را در مسیر کینورین کنترل می کند. در این مطالعه تأثیر بیهوشی عمومی با تیوپنتال سدیم که باریتورات با شروع اثر سریع و کوتاه اثر می باشد، بر میزان بیان ژن IDO در لکوسیت ها بررسی شد. روش کار: تیوپنتال سدیم به صورت داخل صفاقی با دوز 50 mg/kg به موش های Balb/c بالغ تزریق شد. موش ها به مدت ۴ ساعت در بیهوشی نگاه داشته شدند. پس از انجام پنج بار بیهوشی به فواصل سه روز، موش ها جراحی شدند و لکوسیت ها در حین بیهوشی جداسازی شدند و از آنها RNA استخراج شد. از روی RNA های استخراج شده cDNA ساخته شد و با تکنیک Real time RT-PCR و متود دلتا-دلتا سی تی میزان بیان ژن IDO در مقایسه با ژن House keeping (بتا-اکتین) ارزیابی شد. بحث و نتیجه گیری: نتایج بررسی بیان ژنی نشان داد القاء مکرر بیهوشی عمومی با تیوپنتال سدیم با دوز 50 mg/kg بر بیان ژن IDO که در القاء تحمل ایمنولوژیکی و سرکوب پاسخ های ایمنی نقش دارد تأثیر معنی داری ندارد. به نظر می رسد استرس ناشی از انجام عمل جراحی قبل از شروع عمل جراحی در سرکوب ایمنی بدن بیمار می تواند نقش داشته باشد و بیهوشی با تیوپنتال سدیم جراحی بر روی بیان IDO در لکوسیت ها تأثیر قابل توجهی ندارد.

کلمات کلیدی: بیهوشی عمومی، تیوپنتال سدیم، لکوسیت ها، بیان ژن، ایندول آمین ۲،۳ دی اکسیژناز